

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ P. M.**, bývajúceho v T., v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. J. K., advokátom AK so sídlom v T., **2/ P. M.**, bývajúceho v T. a **3/ J. M.**, bývajúceho v B., proti žalovanému **O. M.**, bývajúcemu v T., **o určenie, že vec patrí do dedičstva po poručiťke A. M.**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 19 C 269/2007, o dovolaní žalobcu 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 4.12.2008 pod sp.zn. 19 Co 285/2008 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trenčín uznesením z 23.7.2008 č.k. 19 C 269/2007-46 zastavil konanie o žalobe, ktorou sa žalobcovia domáhali, aby súd určil, že byt č. X., nachádzajúci sa na X.. poschodí bytového domu súp.č. X., orientačného č. X. v T. a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu vo výške X., zapísané na LV č. X. kat. územia T. a spoluvlastnícky podiel vo výške X. na pozemku parc.č. X. zapísanom na LV č. X. kat. územia T., patria do dedičstva po matke účastníkov A. M.. Žalobcovi 1/ vrátil súdny poplatok 2 800,-- Sk a žalovanému uložil povinnosť v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia nahradiť žalobcom 1/ - 3/ trovy konania v sume 59 601,40 Sk „zaplatením“ advokátovi JUDr. J. K..

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 4.12.2008 sp.zn. 19 Co 285/2008 zmenil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti o náhrade trov

konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvostupňového konania. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žalovanému nepriznal ich náhradu.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal žalobca 1/ dovolanie a žiadal, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby žalovaný bol zaviazaný zaplatiť mu aj trovy dovolacieho konania tak, ako budú vyčíslené v rozsudku dovolacieho súdu. Bol názoru, že odvolací súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (viď § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska; dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (§ 239 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.). Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach

vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením (§ 239 ods. 3 O.s.p.).

Dovoláním napadnuté uznesenie je rozhodnutím súdu o náhrade trov konania. Proti takému uzneseniu ale dovolanie podľa § 239 ods. 3 O.s.p. nie je prípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania žalobcu 1/ podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie súdov nižších stupňov nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným). Ak by totiž bolo konanie súdu postihnuté procesnou vadou takejto povahy, bolo by možné rozhodnutie odvolacieho súdu pochádzajúce z takéhoto vadného konania napadnúť aj vo veciach, v ktorých je inak dovolanie podľa § 239 ods. 3 O.s.p. vylúčené. Vady konania uvedené v ustanovení § 237 O.s.p. ale neboli dovolateľom namietané a ani dovolacím súdom zistené.

Pokiaľ dovolateľ svoje dovolanie odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ktorý ale možno uplatniť iba vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné. Avšak samotné nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá (nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p.). Dovolanie je v Občianskom súdnom poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno v dovolacom konaní podrobiť napadnuté rozhodnutie vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalobcu 1/ v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovení § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní nevyšlo najavo, že by konanie súdov nižších

stupňov bolo postihnuté vadami uvedenými v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný.

Vzhľadom na uvedené, dovolacie konanie sa obmedzilo iba na fázu zisťovania podmienok prípustnosti dovolania a nemohlo pokročiť do ďalšej fázy, t.j. preskúmania vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi 1/, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd napriek tomu úspešnému účastníkovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodal návrh na ich náhradu (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 4. augusta 2009

JUDr. Ladislav Górasz, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková